

vsega za en krajcar! Zdaj je čas za to, gospé in gospodje, zdaj je čas!“

V najgerjih kotih, kjer je še kaj upanja, si kaj pridobiti, razpne še poželjenje po dobičku svoje mreže v tem strašnem Babilonu; — skuša, poskuša in marsikdaj dobro opravi.

(Konec sledí.)

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Dunaja 10. nov. Povedale ste, ljube „Novice“ pred nekimi tedni, da bodo po novem letu v Milanu davek od psov plačevali. Kakor za gotovo terdijo, čaka Dunajčane enaka. Tudi pri nas bomo néki od 1. januarja 1858 dobili tak davek, in sicer bo od vsacega psa po 10 fl. na letu plačevati, samo mesarskih, gojzdnarskih psov in psov posestnikov ne bo zadel davek. — * r.

Iz Ljubljane. Včeraj smo pokopali vis. častitljivega ljubljanskega korarja, Jurja Zupana. 74 let je bil star in ravno je 50 let preteklo, kar je bil mašnik.

Iz Ljubljane. V sredo se je začela na Poljanah trojna šola c. k. kmetijske družbe, namreč: šola podkovstva, šola živinozdravništva in pa šola kmetijstva. Število učencov je letos toliko, da že dolgo ni tolikšno bilo; je namreč učencov podkovstva in živinozdravništva 16, učencov kmetijstva 8. — Ker „Novice“ večkrat vremena opomnijo, naj zapišejo v posebno vremenost letošnjega leta tudi to naključbo, da se je kmetijski pregovor od sv. Martina, kateri pravi:

„Za soncom svetega Martina
Kej kmalo pride sneg, zmerzlina;
Če tud ta dan prav dobro greje,
Tri dni le babje let' se šteje

letos natanko spolnil, ker v sončnem svitu na sv. Martina dan še vse čiste gore je že ponoči pobelil sneg krog in krog, pa tudi ravnine tû in tam po Notrajskem i. t. d.; včeraj je začel naletovati tudi v Ljubljani.

Novičar iz raznih krajev.

Visoko c. kr. pravosodno ministerstvo je izreklo, da ima ukaz od leta 1853, kateri velí, da invalidi, kateri so zavoljo kakega hudodelstva v težko ječo obsojeni, priboljške zgubé, ktere vživajo, in da je ta ukaz tudi na tiste priboljške razširjen, ktere invalidi ali dosluženi vojaki iz cesarskih ali privatnih zavodov dobivajo. To pa ne veljá za tiste, kateri so v prosto ječo obsojeni. — Visoko c. kr. ministerstvo notranjih opravil je dovolilo, da takim, kateri še niso postavne starosti dosegli, ni prepovedano, si kmetijstva kupovati, pa izreklo je tudi, da smó, kdor je vojaščini podveržen, si kmetijstvo kupiti, toda zavoljo tega še ni vojaščine oprosteno. — Požunski judje so, kakor vsako leto, po stari šegi tudi letos presvitlemu Cesarju dve lepo okinčane gosí na dan sv. Martina podali. — Po poslednjih povodnjih v Piemontu so samo železnice kake 4 milijone gold. škode terpele. — Iz Carigrada zvémó, da se je, ko je francoski poslanec zavoljo tega spregel, ker je stari Rešid paša véliki vesír postal, več poslancov ponudilo, ta dva gospoda sprijazniti. Drugej pa je brati, da je francoski cesar svojemu poslancu v Carigradu prav dal, da je tako krepko zoper Rešida na noge stopil. Zavoljo tega prerokujejo nekteri, da bo turško-francosko merjenje več časa terpelo, kakor je misliti. — Belgijski kralj je ministerstvo razpustil, in novi ministri so: Rogier za notranje, Devrieré za unanje opravila, Frère-Orban za dnarstvo, Teš za pravosodje in Berten za vojsko. — Na arbarski in ercegovinski meji si Černogorci in Turki še vedno zabavljajo in se pošiljajo uzajemno s kervavimi glavami domú. Po stari šegi pošiljajo Černogorci

glave pobitih Turkov na dolzih drogovih v Cetinje. Na ercegovinski meji so nedavno Černogorci mnogo živino siloma odgnali in več pastirjev pomorili. Kratke reči: vsa meja je v slobni vstaji. Žalostno je to, in sploh so začeli že tû in tam želje razodevati, da bi se več storilo za te kraje za mirú in pravice voljo.

Žena bogatega Gavana.

Serbska narodna.

Vuk, I. 207, 127.

Zapovedal Gospod Bog
Dvema, trem je angelom:

„O vi moji angeli!
„Vi nebeški vojvodi!
„Stopite na zemljo dol,
„Goslice izrežite
„Iz suhega javora,
„Pa po svetu hodite,
„Ko po cvetu bčelica,
„Od prozora Božjega,
„Od iztoka solnčnega,
„In vse vére skušajte,
„In po redu mesta vse,
„Ve li vsako za Bogá,
„Za ime Gospodovo.“

Ko to čujo angeli,
Stopijo na zemljo dol,
Goslice izrežejo,
Iz suhega javora,
Pa po svetu hodijo,
Ko po cvetu bčelica,
Od prozora Božjega,
Od iztoka solnčnega,
In vse vére skušajo,
In po redu mesta vse;
Vsako znade za Bogá,
Za ime Gospodovo.

Ko pred dvore pridejo
Gavana bogatega —
In to pripetilo se
Ravno na nedeljo je —
Stojé božji angeli
Pol nedelje pred durmi,
Da bolijo jih nogé,
Godejo na goslice,
Bele roke trudijo,
Zlobnih psov se branijo.
Ko prikaže se gospá
Ponosita Jelena,
Pred njo grejo dvorkinje
In za njo služabnice,
Pavi ji s perutami
Gorko lice hladijo;
Pa prinese jim gospá.
Ponosita Jelena,
Kruha osmojenega,
Ki je v petek vmeden bil
In v saboto vsajen v peč,
Iz peči v nedeljo vzet;
Tega Jelena ne dá,
Kot Gospodu ljubo je,
Ampak berčne Jelena
Z desno nogo angelom:
„Nate tû, božjaki vi!
„Kaki li je ta vaš Bog,
„Ki ne more živiti
„Svojih slug na domu sam,
„Da pošilja k meni jih?
„Boga imam jaz domá,
„Ki postavil meni je
„Terdne dvore svinčene,

„In stolove sreberne,
„Mnogo blaga, mnogo čed.*
Odidejo angeli,
Ali sreča Stevan jih,
Verni sluga Gavana.
Govoré božjaki mu:

„Čuješ Stevan, bratec naš!
„Bogajme nam kaj daruj!“
Pa besedi Stevan jim:
„Čujte, bratje božjaki!
„Prav nikjer jaz nimam nič,
„Kakor eno jagnjiče;
„Služil sem pri Gavanu,
„Celih devet dolgih let,
„Pa mi dali niso nič,
„Kakor eno jagnjiče,
„Prosil jaz sam mleka sem,
„Da redil sem jagnjiče,
„Sadaj moje jagnjiče
„Je naj bolje zmed ovac,
„Vam poklonil rad bi ga,
„Pa odnesli ravno zdaj
„So pastirji jagnjiče.“
Govorijo angeli:

„Hvala, Stevan, bratec naš!
„Če ko jezik — serce je,
„Sadaj jagnje tukaj bo.“
Krog oberne Stevan se,
Ali, glej mi, jagnjiče
Sém iz polja bleketa.
Stevan se ga veseli
Kakor svoje majkice.
Vzame Stevan jagnjiče
In poljubi trikrat ga,
Pa božjaku dade ga:
„Tû, božjaki, bratje mi!
„Naj bo vaše jagnjiče,
„Bodi Bog mi milostiv.“
„Hvala, Stevan, bratec naš!“ —
Odidejo angeli,
Odnesejo jagnjiče.
Ko so prišli angeli
Pred prestol zveličarja,
Pravijo Gospod Bogú,
Kak na zemlji bilo je
(To Gospod Bog bolje vé,
Kakor sami angeli)
Tedaj reče Gospod Bog:
„Čujete li, angeli!
„Stopite na zemljo dol,
„Na dvorove pojdete
„Gavana bogatega.
„Mu na dvorih storite,
„Balatinsko jezero, *)
„Ulovite Jeleno,
„Ponosito Jeleno,
„In na belo gerlo ji
„Obesite kamenja,
„Vraga zvežite h kamenu,
„Naj po peklju tira jo,
„Kakor barko po valéh.“ C.

*) Na Madžarskem pripovedujejo, da se v jezeru Balatinu, ko je nebo vedro in voda bistra, še zdaj vidi zidovje Gavanovih dvorov.